

36. Ani v extradičním styku s Maďarskem nelze v řízení o vydání podle § 476 tr. por. žádati o maďarské trestní spisy. Podle zákonného vydávacího práva (§§ 475, 476 tr. por.) i reciprocit (§ 474 tr. por.), jež jsou v souladu i s čl. smluvním a obecným právem vydávacím, stačí doložit extradiční žádost jen zatykačem nebo odsuzujícím rozsudkem. (Případ »Bán«, čís. 13.244/37-18 min. sprav.)

Slovenský krajský soud, jenž vedl řízení o vydání podle § 476 tr. por., obrátil se na ministerstvo spravedlnosti, aby opatřilo z Maďarska spisy o trestní věci X., o jehož vydání z ČSR. do Maďarska požádala vláda maďarská. Ministerstvo spravedlnosti však o zapůjčení maďarských trestních spisů nezakročilo z těchto důvodů:

Extradiční styk s Maďarskem se děje na podkladě skutečné vzájemnosti, podložené ústní neformální dohodou o vzájemnosti z 12. května 1920 (de Tahy-Machač). Řízení o vydání se řídí u nás i v Maďarsku § 476 zák. čl. XXXIII/1896, vyžadovací řízení pak § 475 téhož zákonného článku. Z těchto dvou ustanovení je patrné, že k řádnému doložení extradiční žádosti stačí pouhý zatykač nebo odsuzující rozsudek. Takto dokládati extradiční žádost jest opřeno nejen o citovaná zákonná ustanovení platná souhlasně v ČSR. i v Maďarsku, nýbrž jde o postup zaručený v obapolném extradičním styku i reciprocitou, která je podle § 474 tr. por. závazným pramenem vydávacího práva. Týmž postup je v souladu i s obecným právem vydávacím, jakož i s čl. smluvním vydávacím právem (srov. odůvodnění případu »Wieprecht«, extr. rozh. min. sprav. č. 35 v tomto časopise otištěné). V našem případě byla maďarská extradiční žádost doložena zatykáčím rozkazem formálně i obsahově bezvadným. Jsou z něho patrné všechny okolnosti k prozkoumání, zda jsou dány podmínky vydání podle 7. odst., § 476 tr. por. Nelze proto požádati maďarskou vládu, aby pro extradiční řízení vedené v ČSR. zapůjčila ještě příslušné maďarské trestní spisy. Bylo by to v rozporu s panující skutečnou vzájemností (§ 474 tr. por.) i s dosavadní zvyklostí (§ 9 slov. tr. z.).

Kronberger.

Ani pravdivé zprávy o veřejném soudním přelíčení nepoživají výsady beztrestnosti ve smyslu § 6, odst. 1 zákona o ochraně cti. — Nakolik se dopouští přečinu podle § 1 zákona o ochraně cti, kdo v časopisecké zprávě o soudním jednání o urážce na cti opakuje urážlivý projev, o který v něm šlo, s podotknutím, že urážející byl zaň odsouzen.

Rozh. ze dne 19. května 1938, Zm I 344/38, čís. 6203 Sb. n. s.

Nalézací soud, shledávaje v obsahu závadného článku, uveřejněného v periodickém tiskopisu »V«, objektivně skutkovou